

ABONAMENTS

Barcelona, inclou... 3 Ptas	
Catalunya i territoris de la República	50
Amèrica llatina i Portugal, trimestre	20
Països corresponents, id.	20
Altres països, id.	20

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ: MARIA FORT, ST 1-29 - TELÈFON 19408

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA CATALUNYA, 64 - TELÈF. 19160

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

Protegit per l'aviació republicana, continua victoriosament el nostre avanç al front d'Extremadura

Han estat ocupades nombroses posicions i volat un lloc de comandament i un polvorí

ELS COMUNICATS OFICIALS

D'ABANS D'AHIR

FRONT DE L'EST. — L'activitat de les forces de la invasió que donen mostres de l'enorme creixement sofert en els últims dies, ha estat avui, a la zona de l'Ebre, menys intensa que en jornades anteriors.

L'aviació estrangera bombardeja les nostres posicions i fou abatut per foc antiaeri un dels aparells de la invasió, el qual caigué incendiat.

Els avions de caça republicans han metrat amb gran eficàcia les línies i concentracions enemigues a la zona de Villalba dels Arcs.

FRONT D'EXTREMADURA. — Durant la nit foren enèrgicament rebutjats algunes temptatives de l'enemic a les nostres posicions del sector de Zújar.

Avui les tropes espanyoles han continuat llur victòria atac en direcció a Castuera-Benquerencia i han conquistat Casa Higueru, Matasanos i Las Hileras, i continuaren l'avanç fins a tallar el ferrocarril Madrid-Badajoz i la pista que uneix Castuera a Cabeza de Buci.

A la zona de Campanario, vint-i-sis dels nostres aparells bombardejaren una concentració de forces enemigues, en nombre aproximat a una Divisió, a les quals causaren terribles càstigs.

Els avions republicans protegeixen l'avanç de les nostres tropes, fent fugir els aparells de la invasió.

FRONT DEL CENTRE. — La tarda d'ahir l'enemic aconseguí, en un cop de mà, ocupar dues posicions al sector de la Cuesca de las Perdices. En contraatac propi en fou reconquistada una, la qual més tard l'enemic tornà a ocupar. En nova acció pròpia, les tropes republicanes han conquistat les trinxeres de comunicació de les dues posicions. Continua el combat, en el qual són emprades tota mena d'armes. L'artilleria de les forces al servei de la invasió ha fet prop de cent-cinquanta disparaments a la zona esmentada.

ALTRES FRONTS.

— No hi ha noves d'interès. **AVIACIÓ.** — A les deu hores d'avui, cinc trimotors italians "Saboya 81" han llançat damunt els baris marítims de Barcelona bombes de gran volum, les quals destruïren totalment alguns habitatges i ocasionaren morts i ferits, pertanyents a la població civil.

Els aparells de la invasió fugiren cap a Mallorca, encalçats pels nostres caces.

D'AHIR

FRONT DE L'EST. — A la zona de l'Ebre han estat totalment rebutjats intensos atacs de l'enemic, que ha sofert moltes baixes a les nostres posicions properes a Gandesa i de la vall de Vilabertr.

FRONT D'EXTREMADURA. — Al sector de Puente del Arzobispo les tropes espanyoles han reconquistat victoriosament els pobles de Gargantilla i Sevilla de la Jara; a més, han ocupat les posicions enemigues del riu de Cabezo, Cumbres Altas i cotes 620, 633 i 587.

Al sud de Zújar continua la pressió dels nostres soldats, que després d'ocupar posicions als voltants de Guadalella prossegueixen llur avanç.

L'artilleria Republicana ha volat, amb encertat foc, un lloc de comandament i un polvorí enemigues.

L'aviació estrangera ha bombardejat els pobles de Belalcázar i Hinojosa del Duque.

FRONT DE LLIVANT. — Un cop de mà enemic a les nostres posicions d'Almenara, al sector de Sneras, fou enèrgicament rebutjat.

ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

A les 21 hores d'ahir un hidro italià bombardejà alguns pobles de la costa nord de Catalunya; a més, ametrallà als carrers la població civil.

El "José Luis Díez" abans del combat naval havia enfonsat dos vaixells de guerra rebels i recollit llur tripulació

El vaixell de guerra republicà no necessita reparacions importants

Gibraltar, 29. — Abans que el destructor republicà "José Luis Díez" fos atacat per nombrosos vaixells de guerra italians i facciosos, trobà al llarg de Tarifa un vaixell facciós armat. El destructor obligà la tripulació del vaixell facciós a abandonar-lo, recollint-la, i enfonsà tot seguit el vaixell enemic i continuà la seva ruta.

Més tard, al llarg de Punta Canero, un altre vaixell facciós armat atacà el "José Luis Díez", però fou enfonsat pel destructor republicà, que també va recollir la tripulació. Ambdues tripulacions dels vaixells facciosos enfonsats, en conjunt uns vint-i-quatre homes, foren encadenats a la cambra dels fogalers, ja que part del destructor republicà fou abatut per un projectil enemic.

Les autoritats navals de Gibraltar han publicat una declaració aquest matí que diu que s'han efectuat treballs al "José Luis Díez". El vaixell no necessita reparacions importants, però li seran fetes les necessàries a les drassanes de la ciutat. — Agència Espanya.

L'obra perfecta d'una direcció intel·ligent

diu un tècnic naval francès

Paris, 29. — El Ministeri de Marina es troba situat a la rue Royale i plaça de la Concorde.

Hem anat a cercar-hi un tècnic que ens expliqués la presa del "José Luis Díez".

«Voleu dir-nos quin parer us mereix la gloriosa proesa del nostre vaixell?»

«La vostra guerra és curiosa per les seves sorpreses.

Així comença aquest interviu, que no és dialòg, sinó més aviat monòleg.

«Havem començat per qualificar de "proesa" l'acció naval del destructor republicà. Es tracta de quelcom més que d'una proesa. Però d'una que constitueix moltes vegades la màxima dels vostres combats, tant de terra com de mar o de l'aire, atribuint a llur coratge i heroisme el que sovint ha estat l'obra perfecta d'una direcció intel·ligent. El "José Luis Díez" hauria estat enfonsat si arribava a fer la seva sort normal al seu coratge. El mèrit per haver previst el risc, en acceptar-lo i en adoptar les precaucions que li han permès la bella gesta de forçar l'Esbriet, bloquejant per l'esquadra rebel. Observem que el destructor ha invertit en la travessia un nombre d'hores considerable i excessiu en una navegació normal. El seu comandant sabia prou bé que l'enemic, quan el seguí de la seva presa, el vigilava. Doncs bé: el "José Luis Díez" burb

questes plans mantenint-se a alta mar el temps necessari per a descompartir les unitats faccioses. Entrà a l'Ebre, i, travessant amb les calderes a la màxima pressió i, quan no pogué evitar el combat, ja es trobava a 13 quilòmetres de la costa europea. Les seves 1.536 tones resistiren l'atac brutal. I quan es trobà per un projectil, mesurant el temps i la distància, aconseguí portar-se a bon segur. «Creieu que el coratge i l'heroisme li haurien evitat un fi tràgic sense les previsiones del comandament, que havia estudiat cada una de les tingueries i de la disciplina de la marina?» — Agència Espanya.

híptio. a. Agu de 0000

El Govern italià expulsa i expropia els pagesos francesos establerts a la població italiana d'isola.

Els expulsiats protesten prop del Govern francès

Roma, 29. — A propòsit de les mesures preses per les autoritats fascistes davant cert nombre de francesos establerts a Isola, a la zona fronterera de Ventimília, es diu a Roma que es tracta d'una mesura estudiada des de fa tres mesos per permetre certs treballs militars. Aquesta no pot provocar cap incident diplomàtic, sinó solament negociacions per indemnitzar els interessats. — Ag. E.

L'EXCUSA ITALIANA

Roma, 29. — A propòsit de les mesures preses per les autoritats fascistes davant cert nombre de francesos establerts a Isola, a la zona fronterera de Ventimília, es diu a Roma que es tracta d'una mesura estudiada des de fa tres mesos per permetre certs treballs militars. Aquesta no pot provocar cap incident diplomàtic, sinó solament negociacions per indemnitzar els interessats. — Ag. E.

El Govern italià expulsa i expropia els pagesos francesos establerts a la població italiana d'isola.

Els expulsiats protesten prop del Govern francès

Roma, 29. — A propòsit de les mesures preses per les autoritats fascistes davant cert nombre de francesos establerts a Isola, a la zona fronterera de Ventimília, es diu a Roma que es tracta d'una mesura estudiada des de fa tres mesos per permetre certs treballs militars. Aquesta no pot provocar cap incident diplomàtic, sinó solament negociacions per indemnitzar els interessats. — Ag. E.

L'EXCUSA ITALIANA

Roma, 29. — A propòsit de les mesures preses per les autoritats fascistes davant cert nombre de francesos establerts a Isola, a la zona fronterera de Ventimília, es diu a Roma que es tracta d'una mesura estudiada des de fa tres mesos per permetre certs treballs militars. Aquesta no pot provocar cap incident diplomàtic, sinó solament negociacions per indemnitzar els interessats. — Ag. E.

El Govern italià expulsa i expropia els pagesos francesos establerts a la població italiana d'isola.

Els expulsiats protesten prop del Govern francès

Roma, 29. — A propòsit de les mesures preses per les autoritats fascistes davant cert nombre de francesos establerts a Isola, a la zona fronterera de Ventimília, es diu a Roma que es tracta d'una mesura estudiada des de fa tres mesos per permetre certs treballs militars. Aquesta no pot provocar cap incident diplomàtic, sinó solament negociacions per indemnitzar els interessats. — Ag. E.

L'EXCUSA ITALIANA

Roma, 29. — A propòsit de les mesures preses per les autoritats fascistes davant cert nombre de francesos establerts a Isola, a la zona fronterera de Ventimília, es diu a Roma que es tracta d'una mesura estudiada des de fa tres mesos per permetre certs treballs militars. Aquesta no pot provocar cap incident diplomàtic, sinó solament negociacions per indemnitzar els interessats. — Ag. E.

El Govern italià expulsa i expropia els pagesos francesos establerts a la població italiana d'isola.

Els expulsiats protesten prop del Govern francès

ACOTACIONS

Però Hamlet era anglès

Telegrames anglesos anuncien dies enrera que, aviat, la dubtosa qüestió de la personalitat de Shakespeare seria aclarida. La notícia no ha tingut, tanmateix, confirmació. El secret dels sepulcres segueix per ara impenetrable.

Però no ens sorprenguem. Anglaterra és un país de boires i de potser, per això, que els anglesos es complauen tant en el misteri i en el dubte. Dubtar, no estar segur de la realitat objectiva, és en la mateixa natura del geni anglès.

Al que té, sobretot, de sorprenent que dubtin sobre coses del segle XVII, si el seu dubte constant es projecta sobre fets ben actuals? Ho hem vist, per exemple, en l'amarga facceta de la No Intervenció. ¿Quant temps ha calgut perquè els anglesos es convençessin que era burlesc?... Ho veiem ara, encara millor, en el cas dels seus vaixells bombardejats. En els altres països tothom anomena els agressors per llur nom. Només Anglaterra dubta. Com Hamlet, després de les terribles revelacions de l'esperit del seu pare, no està segura encara de qui ha comès el crim o crims abominables. Amb els mateixos mots de Hamlet, el cap del Govern anglès no cessa de repetir:

«Cal tenir proves més segures i directes.»

I és que Hamlet, a desgrat de la llegenda, a desgrat de Shakespeare, gran místic, ador, no era un príncep dimit ja. Era ben bé fill d'Anglaterra, potser la més pura encarnació de l'esperit d'aquells països de gent llunàtica, capriciosa i vacil·lant, però terrible i implacable en llurs esclats de colera. Tan fill d'Anglaterra ens sembla el patidís príncep, enamorat d'Ofèlia i de la mort, que avui diríem que ocupa la mateixa presidència del Govern anglès. Només que Hamlet plantejava ja en el seu món i en la seva vida, clarament que Chamberlain, la qüestió que avui turmenta Anglaterra:

«Ésser o no ésser; heus ací la qüestió.»

Però la continuació del monòleg no sembla expressar, precisament, els dubtes més íntims de Chamberlain. Recordem:

«Què és més noble per a l'ànima: suportar les fonades i els dards d'una ultratant fortuna, o armar-se en guerra contra una mar de penes i acabar-les de cop, d'un cop de llança?»

I, més encara, aquelles terribles reflexions davant de la por — la por! — del més enllà, i no són les mateixes que turmenten els nils del Primer anglès. Repassem, si no, els mots, precisos, actualíssims, de Hamlet:

«Car qui suportaria les burles, les humiliacions i flagel·lacions de l'opressor, l'afany dels orgullosos, les angoixes de l'amor menyspreat, la inacabable durada del pledeix, les insinacions del poder dels altres, i les violències que el geni pacient res dels indígenes, si pogués posar-hi fi, només amb un cop de punyal?...»

Però per sortir del dubte, per saber què ha de fer Anglaterra, potser convindria que el cap del Govern anglès detés per un moment les bores del seu país i vingués a les terres hispàniques. Ací, en algun cantó de la costa, sota la claror de la lluna, Hamlet Chamberlain podria, interrogar, no pas la calavera del dufon York, sinó la calavera d'alguns dels mariners morts sota la pluja de la metralla germano-italiana. La calavera, segurament, no diria res, perquè les calaveres britàniques són les més callades de totes les calaveres. Tanmateix, davant d'aquesta terrible realitat de les calaveres, potser Hamlet Chamberlain sortiria de dubtes.

BEGR

LLETRES DE NOVA YORK

A l'entorn del segon Congrés mundial de la Joventut

Un dilluns memorable

Quan ahir, diumenge, dia 14, recorreguérem Nova York en companyia d'alguns delegats, les demostracions de simpatia es reproduïren constantment arreu. Lao-Tse, que no vol deixar parir, per ni ningú els seus germans d'Espanya, ha afegit al nostre grup tres xinesos més, tots ells estudiants. Figuerero, un destacat militant de la joventut brasilera, tot el matí el va córrer amb un gal·lec, perquè diu que és amb el qual més s'assembla, donades les actituds de l'idioma. El triangle Txecoslovàquia-Xina-Espanya es va veure reforçat amb un meritíssim sobol i els germans d'Orient que us he dit abans. D'element fement tampoc no en mancava. Abir la taula fou, pel nombre, ben lluda. Semblava un banquet. Els comensals érem prop de la cinquantesena. Però, cal dir-ho: no hi hagueren discursos.

Avui, dilluns, hem visitat l'alcaldia de Nova York. La Guàrdia és el tipus representatiu del caràcter tanquí. Agil, desprecupat, rialler com un infant, filosòf a la seva manera. Ha signat en el "Llibre americà de les Amistats Internacionals". El seu nom forma al capçal de les 250.000 signatures d'amics del Congrés, que aconseguírem sense dificultats i ben aviat. Però a mesura que passen les hores d'aquest dilluns, ja voldríem que haguessin arribat el vespre. Per què? Ara ho sabreu.

Davant la porta principal de l'Estat Municipal de Nova York hi ha una garronada enorme, imponent. Des de molt abans de començar el festival a honor dels delegats del Segon Congrés Mundial de la Joventut afluen de diverses direccions els assistents a

l'acte. Més de 25.000 persones hi han assistit. La Guàrdia i els delegats de cadascun dels cinc continents hi han parlat. Els seus discursos, vibrants, eloqüents o senzills, han aigat críes d'entusiasme, sorolloses ovacions. Després, el Federal Theater Project, ha representat a consciència l'obra titulada "Unitat de la Joventut". Han pres part en aquesta representació joves de totes les nacionalitats i que tenen llur residència habitual a Nova York. Les danses nacionals i sobretot les vuitant múbiques de les Societats Txeco i Txecoslovàquia, els 150 dansaires del nostre país i els grups Txermishevski, han produït una impressió inmillorable. Gitanes poloneses, cantaires italians i cors negres han arrodonit aquest programa únic en festivals d'aquesta mena. Sobretot aquelles manifestacions artístiques dels joves pertanyents a països agredits pels règims totalitaris o en perill d'esdevenir el conill d'Indes dels dictadors han estat constantment afegats per la multitud que s'ha reunit avui a l'Estat.

Demà és el dia assenyalat per a l'obertura del Congrés. Després de la cohesió espiritual que donen a entendre els actes d'abans d'ahir i d'avui, ens trobarem en l'inici de l'obra pràctica i positiva. Els delegats preparen els seus informes i ponències. Escriu aquesta lletra a altes hores de la matí. Més ben dit, es fa de dia. Els delegats xinesos que es troben a l'habitació del costat ben segur que no dormen. Una llum tebia i refulgora que entra per sota la porta de circulació a la nostra cambra i un xiuxiueig discret que ens arriba fins al parlar eloqüentment de llur patriòtic activitat.

Francesc MONTORIOL

Guifré BOSCH

Han arribat a Londres lord Plymouth i l'informe sobre els bombardeigs d'Alacant

La situació extremadament crítica del Comitè de No Intervenció fa que es doni més importància al problema txec

Londres, 29. — S'anuncia que demà arribarà a aquesta capital el president del Comitè de No Intervenció, lord Plymouth. — Fabra.

Londres, 29. — Ha arribat a Londres l'informe elaborat pel capità Smyth Pigott i el major Le Jeune sobre els bombardeigs d'Alacant, informe redactat per haver-lo sol·licitat el Govern de la República Espanyola.

S'anuncia que el text d'aquest informe serà publicat molt aviat. — Fabra.

Londres, 29. — Sense desconfiar la gravetat de la situació a l'Europa cen-

tral, que ha motivat el viatge inesperat de l'ambaixador britànic a Alemanya, avui comença a insinuar-se en certs medis ben informats que el concentrar tot l'interès de l'opinió pública anglesa sobre Txecoslovàquia és una nova maniobra per tal de desviar la seva atenció dels assumptes d'Espanya. A tota costa es vol apartar els ulls de la severa opinió britànica del gran fracàs que per a la política del primer ministre ha representat la resposta dels rebels. No se sap què fer. Reunir el Comitè de No Intervenció és exposar-se que algú recolzarà en fets incontro-

veribles, proclamant oficialment la mort de la No Intervenció. Demorant setmanes i setmanes la reunió del Comitè sembla impossible, si es té en compte l'actitud enèrgica de la representació britànica. El primer ministre, Halifax i Plymouth cerquen amb molt d'interès una sortida a una situació en extrem desagradable, per a tots tres, i d'aquí ve que es facin tants esforços per a mantenir l'interès sobre Praga, quan en realitat no és sols Txecoslovàquia que preocupa el Govern britànic, sinó també Espanya, i segons els ben assabentats, en major mesura. — Agència Espanya.

NOTES DE GUERRA

Un cenacle literari castellà al front de l'Est

Les diferents publicacions que editen els nostres combatents ens assabentem que els intel·lectuals incorporats a l'Esbriet posen tot el seu saber al servei de la causa que serveixen alhora amb les armes. «El Combatiente del Este», «Choque», «Diana», «Comandante», etc., sovint ens ofereixen narracions de figures conegudíssimes de les literatures catalana i castellana. Sense citar ja el veterà Lluís Capdevila, voluntari des dels primers temps de la revolta i que col·labora d'una manera activíssima en aquelles publicacions amb una meritíssima constància, d'altres joves escriptors aporten també el seu esforç i ofereixen al soldat el tast de la seva literatura que abans prodigaven en les nostres revistes barcelonines. No fa gaire el soldat de la

141 Brigada Mixta August Bartra ens oferia una deliciosa narració des de La Voz del Soldado.

Hi ha més, però. L'agrupació d'alguns soldats literats en una mateixa unitat dona fruits tan espourosos com aquesta nova publicació del front titulada «Granada de las letras y de las armas», full literari del XI Cos d'Exèrcit, que redacten els soldats, prou coneguts i famosos en la moderna literatura castellana, Manuel Altolaguirre, Juan Gil Albert, Ramón Gaya, Izquierdo i d'altres.

En un recent desplaçament nostre a les unitats de l'Onzé Cos, hem tingut ocasió de visitar i conèixer els amadors de «Granada». Estaven reunits en una petita habitació del P. C. del Cos i asseguts a terra: el local, ple de llibres i les converses carregades d'ansietat. Haurà agradat «Granada»? era la pregunta que es feien tots.

Jo no sé si «Granada de las letras y de las armas» haurà agradat a tothom. Sé, però, que el tinent coronel Galán, cap del Cos, n'ha quedat encisat, i sé també que els soldats en fan gran demanda, perquè és una errada creure que el soldat no pot atendre la bona literatura. Tot el contrari, el soldat té una gran sensibilitat, aguditzada encara més en les actuals circumstàncies, que li fa estimar tot el que li parla a l'esperit.

I «Granada», com el nostre «Amic», tan poc conegut als fronts, és una publicació que parla a l'esperit i en la qual el soldat trobarà admirables treballs de poesia i prosa, d'història i de crítica, i un inmillorable romanç popular, el valor més gran del qual és el de recollir íntegrament les produccions poètiques dels soldats amb una admirable orientació.

Aquest romanç té sempre per base un fons de lluita, preocupació dominant del soldat que redacta. Heus-vos en ací un fragment:

«Te escuché diariamente y diariamente veo esa tropa callada que combate por tu voz ordenada como un rayo.

Varones son; su hombría les despierta cuando diriges alta tu palabra.» [tas

Creiem que potser la labor més interessant que poden efectuar els redactors de «Granada» és la de recollir en volums aquest caçoner de guerra, nascent a les pròpies trinxeres. I un recull de romanços del front ens donaria a tots moltes sorpreses. Heus en ací un d'un soldat de la 143 Brigada Mixta:

«En lo fondo de la noche cesó la calma siniestra: con puñaladas de fuego rasgáronse las tinieblas: en la entraña de los montes quedaban heridas abiertas: el aire se hincó rebelde: ecos de la muerte lleva:

«¿A qué ataca el invasor? ¿A qué la tradición se acerca? ¿A qué razón no tiene, por ley proclamada la fuerza?

El ataque es dirigido a la falda de la sierra.

De pronto se oyó una voz varonil, potente y recia: «¡Atrás, malditos, atrás! ¡Viva nuestra independencia! ¡Al orgullo de mi España no ha nacido quien la venza!»

Canta la ametralladora su plègeria justiciera y, pagando su osadia, quedan cien hombres en tierra.»

La vàlua ingènua d'aquestes poemes, que recullen moments únics pels quals travessa la nostra Pàtria, que són flors del moment que es viu i que no han de tornar, tenen un inenarrable valor d'antologia, i aquells literats que han iniciat amb tant d'èxit la publicació de «Granada» els correspon la missió de recollir aquestes poètiques ingènues, sentides d'un autèntic valor de realitat.

Guifré BOSCH

L'AMBAIXADOR D'ESpanya AL QUAI D'ORSAY

Paris, 29. — L'ambaixador d'Espanya a aquesta capital ha conferenciat amb el ministre francès de Relacions Exteriors, senyor Bonnet. — Fabra.

Després del Congrés de Fulda

La Caria de s bisbes alemanys és un memorial de greuges contra el nazisme

Berlin, 28. — A totes les esglésies catòliques d'Alemanya ha estat llegida aquest matí a carta pastoral redactada a Fulda per la Conferència Episcopal alemanya.

Aquest document comença enumerant totes les agressions de què és víctima l'Església i la religió catòlica al III Reich i continua exigint que acabi aquesta lluita contra el cristianisme. La carta declara que els atacs que es registren actualment contra l'Església són més hostils i més violents que mai ho hagin estat, i afirma que "l'objecte d'aquests atacs és oprimir l'Església catòlica, debilitar-la, alunyar-la de poble i, especialment extirpar el Cristianisme substituint-lo per una fe que no té res que veure amb la creença en Déu". — Fabra.

GRANS MULTITUDS ESCOLTAREN LA CARTA DELS BISBES

Els nazis reaccionen i sembla que reemprendran l'ofensiva

Berlin, 29. — La carta pastoral dels bisbes alemanys, acordada en la conferència de Fulda i llegida ahir a les esglésies de tot el Reich, és un document de gran valentia que posa de manifest la voluntat dels prelatos alemanys de no cedir a les intimidacions de què foren objecte.

La notícia de la lectura d'aquest document a les esglésies s'estengué ràpidament. La publicació de la carta coincidia amb el diumenge dedicat a la Joventut Catòlica. Es posa de relleu, també, l'enorme afluència de fidels a les esglésies, especialment joves.

La carta fou escoltada a Berlín per una multitud molt atenta. L'atenció clara que es fa en el document de la mesura presa per les autoritats alemanyes contra el bisbe de Rottenburg, expulsant-lo de la seva diòcesi, ha produït una gran impressió.

En els cercles polítics es nota, després d'alguns mesos de reserva que s'imposaren els òrgans del partit nazi, una recrudescència en els seus atacs contra l'Església. El fascisme del partit sobre els familiars del Papa en què s'intenta desacreditar el Vaticà, presentant-lo com un conjunt de jueus, bolxevics, francmaçons i demòcrates, ha assolit en vuit setmanes un tiratge de 300.000 exemplars. Els periòdics nazis comencen a ocupar-se novament de les qüestions confessionals. Es té la impressió que la treva imposada després de l'Anschluss amb l'esperança eventual d'una conciliació entre el tercer Reich i l'Església, ha acabat ja. — Fabra.

EL CONGRÉS PANCRISTIA DE ZURICH

Zurich, 29. — S'ha inaugurat en aquesta ciutat el Congrés Pancristià Internacional, amb assistència de delegacions de les Esglésies ortodoxa, romana, sèrvia i russa i anglicana. Entre els diferents acords presos en figura un encaminat a fer possible amb el temps una aproximació litúrgica. Diversos oradors han condemnat les teories racials, i altres han posat de relleu la necessitat d'aproximar-se a l'Església Catòlica. — Fabra.

Llegiu a 3a plana

El discurs del senyor Prieto

DE LES TERRES CATALANES

TARRAGONA

Ha visitat el comissari de la Generalitat de Catalunya, l'alcalde de Tarragona.

A la Delegació d'Ordre Públic han informat que està autoritzada l'expedició de passaports especials per als treballadors que anualment es traslladen a França per tal de treballar en les operacions de la broma. Es requereix per a poder optar a aquest passaport, tenir 45 anys d'edat, com a mínim, anar proveït d'un certificat de l'Alcalde d'origen conforme es tracta de treballadors que van a França per a dur a terme les tasques indicades, acompanyar dues fotografies, presentar el contracte o carta de treball visat per l'Alcalde francès i posseir un aval polític d'abans del 19 de juliol del 1936.

La Delegació d'Ordre Públic ha fet radiar una nota cominçant que s'abstinguin de dedicar-se a la caça aquells que no siguin proveïts de la corresponent llicència, puix que s'exposen a que els siguin aplicades severes penes. En la mateixa nota es comunica que, sota cap pretext, és permès la caça, ni amb llicència, a les zones de guerra.

Dimarts fou repartit tabac al públic, i gràcies a les disposicions preses i al tiquet de tabac facilitat per l'Ajuntament, la distribució s'ha pogut fer sense la formació de cues.

El dimarts d'aquesta setmana van visitar el front de l'Ebre i les poblacions reconquerides degut a l'avanç de l'Exèrcit republicà, el comissari d'Ordre Públic senyor Joan Rodríguez, i el comissari de la Generalitat de Catalunya senyor Ramon Sanjaume.

Dimarts va fer estada a Tarragona una delegació de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, corresponent a la recollida de productes de les zones reconquerides, la qual va dur a terme diverses gestions relacionades amb la recollida de les col·lectes i dels productes agrícoles de la zona de l'altra banda de l'Ebre.

En virtut de les donacions que han estat fetes a diversos centres oficials i a d'altres entitats, per part de la Delegació d'Hisenda, de deixalles de tabac que restaven a la fàbrica de tabacs, ha estat prestat a tots aquells que han gaudit d'aquestes donacions, que facin lliuraments voluntaris d'efectiu, a profit dels Menjadors infantils.

El dimarts, dia 24, va celebrar sessió per tal de commemorar l'aniversari de la seva fundació, la Junta Local de Defensa Passiva, i fou aprovada la Memòria que serà avaluada i publicada, en la qual es condensa la tasca duta a terme per la Junta.

Es molt probable que aquest Organisme elevi a la Junta Central una exposició en la qual consti el desenvolupament que ha tingut per tot allò que significava preservar a la ciutat de les conseqüències dels bombardeigs i donant l'exemple amb la seva ràpida constitució—fou la primera de Catalunya en actuar—als altres Organismes similars de Catalunya. En aquesta exposició es demanarà que li sigui reconegut pràcticament el seu zel i el seu entusiasme; i li siguin donades facilitats materials per a completar la tasca en curs i en projecte.

Dins de pocs dies és esperada la recepció del diari "Llibertat", òrgan en aquesta localitat del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Han visitat el comissari de la Generalitat uns consellers que havien pertanyut al Municipi de la Galera.

Per delictes de terrorisme ha estat condemnat pel Tribunal especial de guàrdia de la comarca de Tarragona a la pena de sis anys i un dia d'interdicció en un camp de treball, Ignasi Lacruz Abio.

El mateix Tribunal ha condemnat Josefa Claver i Llauredor a la multa de mil pessetes per venda a preus abusius.

Per aquesta Comissaria de policia han estat duts a terme dos importants serveis. Encara que no ha estat fet públic tot el que es relaciona amb aquestes activitats de la policia, podem dir que es tracta d'un descobriment d'elements facciosos a l'Eix; d'un altre descobriment d'un dipòsit clandestí de més de mig milió de pessetes.

TRENCATS Guariment ràpid i econòmic

ORTOPEDIA TEIXIDO Aribau, 5

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA

Plaça de l'Oficina, 24

EXPOSICIO COLLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

Pintura i escultura dels primers dels nostres artistes contemporanis

CAMISERIA FERRER-BATLLES 36, Boqueria, 83

Camises, Corbates, Pijama, Pantalons.

Pescadores, Cagadores, mitges, etc.

PREUS MINIMS

Government de la República Generalitat de Catalunya

PRESIDENCIA UN DONATIU

El Consell d'Empreses de la Ferroterria Rafols ha lliurat a aquesta Presidència la quantitat de tres mil pessetes perquè el Govern de la República les apliqui al fi que cregui més convenient.

La dita quantitat ha estat tramès al ministre de Defensa Nacional per a ajuda a les despeses de guerra.

PARLAMENT

Visites

Ahí al matí visitaren el President de les Corts, senyor Martínez Barrio, l'exministre senyor Albornoz i la Comissió de Casablanca, que ha estat portadora de tres ambulàncies i queviures per a l'Espanya republicana.

ESTAT

La Comissió britànica d'enquesta torna a Toulouse

La Comissió britànica d'enquesta sobre bombardeigs aeris ha examinat, a requeriment del Govern espanyol, el cas de Torrevelja, i després de visitar la dita ciutat ha tornat a Tolosa.

Un comunicat de la Legació xinesa referent a us dels gasos tòxics emprats pels japonesos

La Legació xinesa de Barcelona ha comunicat oficialment al Govern espanyol el text d'un telegrama de Wai-Xiao-Pu, datat el 24 d'agost i que diu el següent:

"Segons Informe telegràfic del comandament xinès de Jukang, al sector del nord del Kiangsi, els japonesos avançaren des de Tuxuixang, al nord de Jukang, cap a Tàxuhu la nit del 21 d'agost. A continuació dos batallons xinesos prepararen el contraatac, i aconseguiren fer fugir l'enemic als voltants de Tuxuixang. El dia 22, a la una de la matinada, els japonesos, aprofitant la direcció del vent, llançaren gran quantitat de gasos tòxics. Llevat del comandant d'un batalló, que caigué ferit abans de l'atac dels gasos, un tinent i dos soldats lleugerament gasats, tots els oficials i soldats dels esmentats batallons moriren. Ha pogut observar-se que les víctimes sagnaven pel nas com els emmetzinats pels gasos asfixiants. Zalzhalap, 23."

La senyoreta Laura de los Rios torna als Estats Units

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

Comitè Local de les Joventuts Socialistes Unificades de Barcelona.

En aquest concurs, al qual han concorregut prop d'un centenar de periòdics de distints organismes oficials, armes i cosos de l'Exèrcit i organitzacions juvenils, el Cos de Vigilància de Camins ha tingut la satisfacció d'haver estat reconegut públicament, en l'acte del repartiment de premis, com a destacat Cos que cap conjugar l'esforç del dia amb la preocupació de l'art.

El premi, consistent en un artístic banderí pintat pel dibuixant Bardasano, fou lliurat als condecorats del període "Vigilància y Enlace", els quals, al seu torn, el lliuraren al cap del Cos, senyor Jiménez Carmona.

JUSTICIA

Despatx

El ministre despatxà ahir al matí amb l'alt personal del seu Departament, i després rebé algunes visites.

El subsecretari malalt

Per trobar-se indisposat no acudí al seu despatx el Ministre de Justícia i el subsecretari, senyor Junco Torral.

TREBALL

I ASSISTENCIA SOCIAL

Despatxant

El ministre senyor Molx estigué tot el matí d'ahir despatxant al seu despatx; signà amb els alts caps del seu departament, i rebé algunes visites.

INSTRUCCIO PUBLICA I SANITAT

Comissió al Congrés de Ciències Històriques, de Zuric

Ha sortit cap a Zuric la Comissió que representarà el ministeri en el VII Congrés de Ciències Històriques, proper a celebrar-se al dit indret.

Els senyors Joan Maria Aguilar, Pere Aguado i Góngal de Reparaz, que componen la Comissió, complimentaren el ministre, senyor Seguí Blanco, abans d'emprendre el viatge.

Un donatiu

Procedent de la Delegació de Propaganda de París, i per mitjà del conseller d'Economia del Consell Nacional de la Infància Evacuada, s'han rebut dues mil pessetes amb destinació a les Colònies infantils.

Consell Nacional de la Infància Evacuada

El conseller de Relacions Exteriors recorda als pares o tutors que tinguin infants en les Colònies de l'estranger, que han de passar per les oficines de l'esmentat organisme, a l'objecte de retirar la correspondència de lurs fills, ja que cap lletra és distribuïda de qual no hagi estat autoritzada. La qual no hagi estat autoritzada, no serà rebuda, ni és possible de respondre de lurs custòdia per temps indefinits. També han arribat alguns paquets, que es poden recollir cada dia feiner, de les onze del matí a la una de la tarda.

AJUNTAMENT

ELS PROBLEMES DEL TRAFIC CIUTADA

Interessants declaracions de l'alcalde i del conseller-regidor de Serveis Públics

Ahí a mitja nit rebé els informadors l'alcalde de Barcelona, senyor Hilari Salvador, el qual manifestà que, com havien pogut observar, el problema de la circulació havia millorat notablement en el que es refereix als vehicles. Les normes establertes pels Departaments de serveis públics i de circulació, han donat el resultat desitjat.

Com sigui que el conseller regidor de Serveis Públics, aquí present, Vicenç Pérez Comblat, té un projecte per a millorar aquest problema, en relació amb els vianants, li cedi la paraula perquè els hi expliqui.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

ECONOMIA

El Consell general de les indústries de la Construcció

El Consell general de les indústries de la Construcció adreixat als comitès obrers de Control i consells de totes les empreses d'aquesta indústria el deure que tenen de donar compliment a les disposicions del decret del 19 de febrer i ordre del departament d'Economia de 16 de juliol d'enguany referents a inventariar i balanços i els percentatges a carregar en les facturacions, respectivament.

En no fer-ho així incorren en les responsabilitats que determinen el decret de Colectivitzacions i Control obrer del 24 d'octubre del 1936 i altres disposicions complementàries.

COMISSIO DE RESPONSABILITATS

Edicte

Pel present edicte hom fa ahir la verència, davant la Comissió de Responsabilitats de la Generalitat de Catalunya, dels expedients contra les persones que a continuació s'esmenten, per tal que, durant el termini de deu dies, tots els ciutadans o entitats que tinguin alguna alegació a fer, o dada a aportar, amb referència als dits expedients, l'adrecin, per escrit, a les oficines de la Comissió (Avinguda del 14 d'abril, 430), per tal que restin inclosos en els seus dits expedients, als efectes oportuns.

Llorenç Esteve, veí de Montibrió de la Móra; Germans Maristes del poble de Matarró; Casimir Giraldu Balleh; Magdalena Anglada, vídua de Vernis; Domènec M. Carles Tolrà; Maria Casulleres Jané; Lluís Ferrer de Ferrer; Magdalena Alguesuari Monclús; Francesc Alguesuari Monclús; Camil Postius Villosera; Centro Catòlic d'Igualada; Josep M. Valls Massana; Estere Figaroles Montellà; Teresa Musach Boix; Joaquim Marsans Peix; Pere Pujol Capdevila; Joan Jordà Clusella; Miquel Monclús Valls; Josep Tarragó Bonet; Josep Marimon Vidal; Rosend Móra Salles; Joaquim Morat Soler; Pere Mestres Rovira; Maria Martí Llori; Valentí Almirall Boré; Miquel Boada Ribes; Josefa Sardà Trius; Josep Vilà Sanjaume; Felip Vigo Pi.

Barcelona, 25 d'agost del 1936.—El president, M. Barrera.—El secretari, G. Rabola.

ELS TRIBUNALS

El Tribunal de guàrdia

Davant el Tribunal de guàrdia van compareixer ahir Josep Julià Botifoll, Basili Ruiz-López i Salvador Bosch Bayona, empleats de la "Casa Miliana", acusats d'infracció en les normes de racionament.

La sentència dictada pel Tribunal fou la de multa de 25.000 pessetes a la casa, 10.000 pessetes a Julià i absolució dels altres dos inculcats.

També per infracció en les normes de racionament i acaparament, en un expedient, es van imposar les multes de 10.000 pessetes a Francesc Enric Rifas, 25.000 a Josep Arias Moreno, 6.000 a Pere Duran Comas, 5.000 a Miquel Xiriquer Comas, 4.000 a Josep Prenafeta Soler i 2.000 a Pere Vinyes Camps.

conductors de vehicles; també els vianants tenen una gran part de culpa en els accidents pel mal costum de circular per les calçades i travessar les foras dels llocs designats per a això, la qual cosa ens fa inclinar a prendre mesures per a evitar aquestes faltes de compliment i, com sigui que el procediment emprat fins ara d'usar els senyals internacionals no dona bon resultat, puix que el públic desconex el que significa cada una, hem realitzat una labor de repintat de totes les indicacions i posar en cada senyal una petita explicació del que signifiquen. No solament per tal d'orientar els xòfers, sinó també els vianants, que així sabran en cada cas els moviments que puguin realitzar, i, a més, s'evitarà el constant funcionament de les botzines i claxons, que moltes vegades impedeixen al servei d'escoltes de percebre els sorolls dels avions facciosos.

D'aquesta manera, circulant tots a una velocitat prudencial i marxant els vianants pels indrets marcats, si no en total, s'evitaran gran nombre d'accidents.

Acabà dient que havia volgut fer constar aquesta labor de l'Ajuntament perquè no es pogués atribuir a negligència seva els accidents que s'evénen produint amb inusual freqüència.

L'alcalde afegí que així com per a fer complir el reglament als conductors de vehicles, els contraventors són lliurats al Tribunal Popular, està disposat a fer el mateix amb els vianants, que desobedeixin les ordres de circulació.

Però no es tracta solament dels

ELS PROVEÏMENTS

El racionament de peix per a aquesta setmana

El racionament del peix fresc tindrà efecte aquesta setmana amb el tiquet, números 8 i 9; amb preferència per al número 8, i en farà pel següent ordre: dimarts, es despatxaran els tiquets de 6 i 8 racions; d'ours, els de 3, 10 més racion; divendres, els de 4; dissabte, els de 3 racions; i diumenge, els de 1 i 3 racions. En vista que el públic persisteix a presentar solament la fulla de racionament del peix, sense acompanyar-la del carnet familiar, la Conselleria Regidoria de Proveïments ha disposat que no es despatxi cap comprador si no presenta el dit document d'identitat. Tampoc no es despatxaran els que vagin a adquirir peix a un mercat que no els correspongui.

Els venedors lliuraran diàriament els tiquets als respectius directors dels mercats, i s'ha mantingut un servei especial que aixecarà acta de totes les anomalies que s'observin, començant per la falta de cartells de preus. Com a primera providència, els infractors seran suspesos en els seus drets de venedors, i en el que es refereix als ciutadans que es neguin a acatar les disposicions dictades, s'advertirà que els serà retirat definitivament el full del racionament del peix.

EL RACIONAMENT DE VERDURES

La Conselleria Regidoria de Proveïments, mentre es posa en circulació el full de racionament de les verdures, ha disposat que aquestes siguin venudes prèvia presentació del carnet familiar i a base de les següents proporcions: de 1 a 3 familiars, un quilo; de 4 a 7 familiars, 2 quilos; de 8 a 10 familiars, 3 quilos; de més familiars, 4 quilos. Aquesta disposició començarà a regir a la publicació d'aquesta nota, i els venedors seran responsables del seu exacte compliment.

DISTRIBUCIO DE L'ALIMENT "GOFIO"

El Departament d'Economia (Direcció General d'Indústria), posa a coneixement del públic que avui es farà una nova distribució d'aliment "Gofio" per a malalts i nens, mitjançant la presentació de la recepta mèdica corresponent, estesa per la Direcció General de Sanitat.

Notes del S. R. de C.

La recollida i aprofitament de tota mena de desferres susceptibles d'ésser transformades en les més diverses matèries primes, indispensables per a la guerra, acaba de prendre el seu oficial, en assumir-ne la direcció l'Ajuntament de Barcelona.

El Socors Roig de Catalunya, conscient de la importància de la mena de la qual és entusiàstic promotor, es comença a posar tota la seva organització al servei de la campanya, al qual efecte tots els seus Comitès de Vegeïria, Comarcals i Locals rebran seguidament les oportunes instruccions.

Cal que en tot el territori català no es perdi un bocí per insignificant que sigui, de ferro, fusta, vidre, cuir, llana, cartró, bronze, plom, etc. Cada ciutadà el que tingui cura de preparar "allo que li calgui llançar" per tal que puguin recollir-lo les Comissions que hom designi a l'efecte.

El S. R. de C. ha rebut darerament els donatius següents: Secció de Tren 27 D. Visió, 800 pessetes; Quart Batalló 145 Brigada, per mitjà del Comissariat, 4.000 pessetes; Josep Borràs i Amorós, 1.000 pessetes; Gonzalo Sánchez, 25 pessetes; els treballadors de la fàbrica de raspalls C. 450 pessetes; i Bateria 545, 191 pessetes.

Els companys de la Delegació Ferrer Alvarez són prestats de passar amb la major urgència per la Secretaria de la Secció primera, Rambla del Centre, 9, pral, puix que hom els ha de comunicar quelcom de veritable interès.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap a París, des d'on es dirigirà a El Havre, per embarcar amb rumbo als Estats Units, la senyoreta Laura de los Rios, filla de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

D'acord amb el que publicarem en una altra edició, la senyoreta de los Rios, durant la seva breu estada, ha celebrat diferents entrevistes relacionades amb l'ajut dels Estats americans a l'Espanya republicana.

La labor del Cos de Vigilància

Després de romandre uns quants dies a la nostra ciutat, diumenge sortí cap

"Catalunya als seus combatents"

Suscripció pro ofrena a combatent en commemoració de la diada patriòtica de l'Onze de Setembre

Suma anterior Ptes. 4.022.750

A. C. R. Entitat Central	300
J. Bosch Devesa	10
Dr. Trias Malenchs	10
A. C. R. de Gràcia	100
J. Cid i Mulet	10
Ateneu Nacionalista Llibertat	50
E. S. ...	25
J. S. ...	25
J. B. ...	10
Salvador Valls	10
Un Català d'Esquerra Repu-	5
blicana	5
J. Vidal Ventosa	25
J. A. M. ...	5
J. Comes Sorribes	15
E. H. ...	25
Una catalana de dos anys	25
Ateneu Nacionalista Barcelona	50
Vella ...	5
J. Santalucia	5
Un subscriptor de LA PUBLI-	25
CITAT	25
Pere Aleix Masgrau	5
F. D. ...	5
Casa J. Martí Martí, E. C.	100
Oriol Freixes	10
Domènec Amargant	5
Llista número 1 de l'Ateneu	100
República del districte sisè	10
A. C. R. del districte sisè	10
Domènec Ferrer	10
Manuel Sobirana	10
Gero i Pedro	15
Alfons Peris	10
Josep Casanoves	25
J. V. ...	5
Juan Soler	5
Una família catalana	5
J. Marín	5
Manuel Marín	10
Jaume Marín	10

6.172.600

Continua augmentant la nostra subscripció, que comença a assolir una xifra important. Entitats, cases comercials i particulars rivalitzen per enviar-nos llurs donatius per als nostres combatents.

Entre les aportacions d'ahir, en rebérem algunes que ens produïren profunda emoció. Dues ens arribaren dels fronts, i una altra ens la portava un combatent ferit, que amb la seva cana encara malalta per la metralla enemiga, la seva primera sortida de l'hospital servia per a donar-nos una quantitat amb aquestes paraules: "Com que sé l'emoció que em produïa al front rebre algun obsequi dels amics de la rearguardia, vull contribuir a la vostra obra per tal que aquesta alegria la sentin el major nombre possible de companys".

Belles i emotives paraules d'exemple per a la nostra rearguardia i d'estímul per a la nostra tasca. Alloguadora actitud d'un combatent que oblidat dels dolors i hores d'hospital per a pensar en els combatents que resten al front, cara a cara amb l'enemic, lluitant per nosaltres i per Catalunya. I qui de nosaltres gosarà no imitar-lo?

ACCIO CATALANA REPUBLICANA DE GRACIA

Montseny, 37, pral.

Assabentem els socis que ha estat constituïda una Comissió per tal d'atendre les sol·licituds que puguin interessar-los. Aquesta Comissió, el mateix que la Delegació del Secretariat d'Informació Militar, es trobarà a la seva disposició tots els dilluns, dimecres i divendres, de set a vuit del vespre.

Comuniquem també als nostres amics i simpatitzants i a tots els antifeixistes residents a la barriada de Gràcia, que hem obert una Delegació per tal de rebre donatius destinats a la subscripció pro ofrena al combatent, que en commemoració de la diada patriòtica de l'Onze de Setembre té oberta el "Nuoli Femení" i el Secretariat d'Informació Militar d'Acció Catalana Republicana.

ELS ESPORTS

EL CAMPIONAT MUNDIAL DE CICLISME

Amsterdam, 28. — El corredor ciclista holandès Van Der Vloer guanyà ahir el campionat del món de velocitat, amateurs, venent en la final l'italià Loati.

El campionat del món ciclista professional, velocitat, fou guanyat per l'holandès Van Vliet, que vençé el belga Scherens, possessor del títol.

NOTICIARI

COMENÇARAN EL 20 DE JULIOL

Helsingfors, 27. — El Comitè organitzador dels Jocs Olímpics del 1940 s'ha reunit i ha acordat que el certamen començarà el dia 20 de juliol de l'any esmentat.

LLEGIU

La Publicitat

Cap mena de partitisme ha mogut el Nuoli Femení i el S. M. d'A. O. en crear la subscripció pro ofrena al combatent amb motiu de la Patriòtica Diada de l'11 de Setembre. L'ha inspirat tan sols l'amor a Catalunya, a la República i a la llibertat, que tan dignament defensen els nostres combatents. Envieu els vostres donatius a la Rambla de Catalunya, núm. 84, principal.

L'Onze de Setembre

En l'última reunió celebrada per la Comissió organitzadora de la Diada de l'11 de Setembre es prengué l'acord de procedir, com en anys anteriors, a una col·lecta a base dels donatius que entitats i particulars dipositen al peu del monument de Rafael Casanova, el producte dels quals es destinarà exclusivament a les necessitats dels refugiats de les comarques catalanes i a l'adquisició de roba d'hivern per a tots els combatents del gloriós Exèrcit Popular Regular. L'import serà lliurat al president de Catalunya.

També s'acordà que formin part de la comissió organitzadora les Joventuts d'Esquerra Republicana i Estar Català, Unió de Dones de Catalunya, Socors Roig Internacional, Minyons de Muntanya (Boy Scouts de Catalunya) i Unió de Menestrals i Professionals de Catalunya.

"La Trailla"

Com a cosa extraordinària, i en homenatge al malaguanys patriota Vicenç A. Ballester, l'11 de setembre reapareixerà un número extraordinari de l'històric batallador periòdic "La Trailla", el qual editarà la benemèrita Unió Catalana en tribut i recordança del que fou el seu president i editor desinteressat.

Per als màrtirs del 1714

En la reunió celebrada diumenge al local de la Joventut d'Esquerra Nacionalista Radical Patria Nova, es prengué l'acord de commemorar la gesta heroica dels màrtirs del 1714 amb la col·laboració de les entitats netament catalanes de Gràcia i Vallcarlos, celebrant diversos actes per l'11 de setembre d'enguany, entre els quals hi ha una vetllada patriòtica, l'ofrena d'un flor a la Joventut Catalana i els Nits dels Almogàvers i assistir tot el dia 11 al peu del monument a Rafael Casanova.

"L'Intransigent"

Dedicat als herois del 1714 i als màrtirs dels 1936, 1937 i 1938 caiguts als fronts d'Albèria i de Catalunya en defensa de la llibertat, reapareixerà el periòdic catalanista de Joventuts, "L'Intransigent", el dia 11 de setembre vinent.

La dita publicació serà repartida gratuïtament al Fossar de les Moreres i al peu del monument a Rafael Casanova els dies 10 i 11 de setembre.

Les Idees i les Lletres

Port de la Selva

Rafel Moragues, en un dels seus darrers articles, ens recordava que el pintor malaguanys Rafel Padilla era el descobridor de Port de la Selva. Aquest record hem associat a tant d'altres que guardem com un tresor i no podem deixar de recordar.

La primera vegada que hi vàrem anar, el platge de Llançà a Port de la Selva es feia amb la clàssica tarana. Acostumats al brogit i a la trepidació de Barcelona, aquella única i lleugera remor de les ones escumoloses ens va colirar. La tarda quedà i els arbres, a banda i banda del camí, prenien tonalitats fantasmals. Prop del mar, en tombant la carretera, la primera visió que tinguérem de Port de la Selva, situada a l'altra costat de la llengua de mar, terra endins, no produïa una mena de recel i de basarda, tan disminuït varem endevinar-lo pels febles estels de llum artificial i tremolosa.

En anys successius, les situacions i els paisatges varen canviar-se les nostres més pures i encara ingènues aficions. En aquella època, algunes signatures de força actualitat literària i bàhu de LA PUBLICITAT estant, en feien del Port de la Selva una mena de deu inspiradora i, per què no dir-ho, un lloc d'esbargiments de tota mena.

Mentrestant, nosaltres, sense proposar-nos-ho, també descobríem en les pregoneres del nostre esperit la influència d'aquella mar i d'aquelles muntanyes, on al lluny salpeguen els castells de Sant Salvador i Sant Pere de Roda. Els nòs del poble ens ensenyaven amb llur exemple a caminadors descalços damunt la terra dura i alhora humida; a abeurar-nos, tot aspirant la forta olor de salobre, de llum i de colors multiformes. Les cases de Calapona i Taballera, el port de Reig i el monicle discret de la Lloia, si poguessim parlar ens preguarien com varem salvar el varrampall del romanticisme, a través del "Weather", de Goethe i de les recitres de Chateaubriand, Lord Byron, Alfred de Musset, Jordi Sand i les "Rimes", d'Adolf Böckler. En aquesta primera i càlida adhesió ens acompanyaven Ferran Vidal i Moisés Furió, aquest darrer pare de Nadal i Mallol, de Buenos Aires. La prova rimada del primer i les pintures de samfaina del segon descobrien a la seva manera la bellesa verge d'aquest indret de la Catalunya estrieta que venia a enfortir-nos el cos i a despertar, en bona hora, la nostra sensibilitat per les lletres.

F. S. FORNER

RECORDS I PERSPECTIVES

Conferència d'Indalecio Prieto

"...L'Exèrcit d'Espanya, i del poble tot, però que ningú no senti la mesquinesa d'atraure'l per a serveis partidistes"

El discurs del senyor Prieto fou escoltat des de l'escenari pel president del Govern i ministre de Defensa Nacional, senyor Negrín, acompanyat del ministre d'Estat, senyor Alvarez del Vayo. A la mesa presidencial hi havien els membres de la Comissió Executiva del Partit Socialista, senyors Lamonedo, Cruz Salido i Cordero. Aquest darrer pronuncià les paraules inicials de l'acte. En el local hi havien, entre altres destacades personalitats de la política espanyola, el secretari general del Ministeri de Defensa, senyor Zugazagaitia; el sots-secretari de la Presidència, senyor Josep Prat; el tesorero de la UGT, Felip Pretel; els representants del Comitè Nacional d'Esquerra Republicana, senyors Quemada i Baeza Medina, i altres membres de diversos partits.

Dos anys de silenci

Començaré per confessar-vos — digué el senyor Prieto — les dificultats amb què jo m'emprenco la tasca de parlar en aquest moment. Una càrrega emocional en priva de discórrer tranquil·lament, i les paraules ja no em responen, per manca d'habitut, com altres vegades. No és en va que la dos anys que he emmudit. Vaig parlar a Madrid en dues ocasions, els mesos de juliol i agost del 36, adreçant-me a tot Espanya, requerint pel Govern d'aleshores, a l'Espanya sublevada i a l'Espanya que es defensava. Després vaig ésser incorporat al Govern.

Valg dir-vos que des d'aleshores a cinc mesos, i he servat silenci per considerar-ho un deure meu. De les qüestions de guerra, únicament al Govern li és lícit de parlar-ne. Per això he callat. Em presento en aquest acte obeint a instàncies del Partit. El no ésser vinculat al Govern, em dona llibertat per a parlar. Però heus ací uns altres dificultats d'aquest discurs: L'administració d'aquesta llibertat: tenir en compte l'orador tot allò que s'ha de callar.

Ens hem reunit per a solemnitzar el cinquantè aniversari del Partit. La seva importància l'han assenyalada els periòdics, així com també la seva naixença, les persecucions, la seva influència en la vida del país. Tot això ha estat fet i dit amb claredat. Avui, en parlar, no hi ha manera de deixar d'eludir la gran tragèdia que viu Espanya. Com és possible no tenir-la en compte? Jo no em veuria capaç ara de fer la biografia del Partit i dels seus homes. Em seria tot impossible.

He de parlar de la guerra, i per això vull reiterar que en aquest moment només hi ha un deure: servir al Govern. Per tal d'eludir passatges delicats, vaig fixar amb els camarades organitzadors el tema "Records i perspectives", o sigui: passat i futur, actualitat del present. No us estranyeu de sentir en el meu discurs parafrases de dolor. El jo és amb mi. Us vaig a oferir un futur que es troba més enllà de la guerra. No us pugui donar altra cosa.

El moviment subversiu era previsible

El 25 de juliol del 36 vaig dir que a mi el moviment subversiu no m'havia sorprès gens, i que la seva extensió seria molt més intensa que la de l'agost del 32, que ja resistència que se li faria seria forta, i la lluita molt dura. Alguns van creure que aquests valencians es derivaven del meu temperament pessimista, i vaig cloure les meves paraules d'aquella nit amb aquestes mots: "Mirat, adreçats a l'enemic: trobaràs cadàvers, però no pas presoners". (Aplaudiments.) El 20 d'agost, fent al·lusió a la derivació de la guerra, vaig dir: "— Em dirigeix als que es troben al davant de la subversió, per dir-los que darrera la guerra hi ha la ruïna d'Espanya i en perill la seva independència". I vaig advertir també que els preparatius havien d'ésser adequats a una guerra llarga.

Valg anunciar també que la característica d'aquesta lluita havia d'ésser la ferocitat, i vaig incitar els amics a lluitar amb coratge, però no a imitar l'adversari en les persecucions, per no perdre el més essencial de la grandesa humana. (Aplaudiments.) Aquestes foren les meves darreres paraules en públic ara fa més de dos anys. Em serviran de base per les que vaig a dir. Vaig parlar de durada i de ferocitat.

L'homenatge a l'Exèrcit Popular

Portem dos anys llarg de guerra, de resistència... L'Exèrcit del Poble, els fills del poble, han vençut als generals estrangers. Per aquests germans han d'ésser els nostres millors records. (Aplaudiments i visques a l'Exèrcit del Poble.) L'Exèrcit d'Espanya, del poble tot, però que ningú no el manipuli, que ningú no senti la mesquinesa d'atraure'l cap a ell en serveis partidistes. (Ovació.) Ningú no privilegiava el crim immens que han comès amb Espanya. No, ningú no ho podia sospitar. Únicament Rússia i Mèxic s'han posat al nostre costat (aplaudiments), i a aquestes hores, amagada o no, existeix en les files rebels una admiració i una capacitat de sacrifici del qual resulta per als altres incomprendible. Sofrim la invasió de dues nacions totalitàries, despòtiques i tiràniques que si la poden realitzar és a compte de la covardia de la resta de les nacions europees.

La ruïna d'Espanya

Ara parlaré de la ferocitat i de la ruïna d'Espanya. Ens reureu el món dels primers moments. Aquests crims de que parlen són la reacció obligada de "les masses contra un moviment criminal i gnomini". En canvi, al camp fasciós, el crim ha estat organitzat des de dalt. Tinc a la vista un llibre: Siete meses i siete días en terreno faccioso, el signa un sacerdot, Ignasi Iquirigoyen. Jo he estat sempre iac, però he de declarar aquí que el clergat basc ha estat sempre exemple de moralitat per al clergat de la resta d'Espanya. Fou intransigent, però no agraït ni depravat. El clergat basc, en la nostra guerra, ha sabut complir amb el seu deure. Ha sabut oferir el contrast dels seus sacrificis i el d'ahir de la seva vida, a la religió cristiana ofesa per l'Episcopat espanyol. El senyor Iquirigoyen era capellà a Azpeitia. Tenia una cèdula de nacionalitat basca. Escolteu com explica l'entrada dels nacionalistes a Azpeitia. Entre els seus càntics de guerra barregen els visques a Crist Rei i horribles blasfèmies contra la Verge. Un seminarista, amle seu, que venia amb els invasors, l'advertí que s'amagava, perquè la rearguardia dels rebels era un cementiri. Un altre sacerdot el cercaven per a detenir-lo. "Detenir-lo i afusellar-lo", deia una llista feta abans del 16 de febrer.

Crims facciosos a Navarra

Aquesta obra, que és lamentable que encara no hagi estat traduïda al castellà, descriu després els crims comesos a Navarra. Al cap dels grups criminals hi anaven sacerdots amb boines vermelles, armats amb garrotes. En fer-se de dia, al fossar de San Cristóbal començava una era d'exterminació.

Aquest espectacle era esperat amb alegria pels senyors de Pamplona, que els llevaven a la matinalada, imputats pel plaer morbós de veure assassinar. Es comportaven com en una cursa de braus. A Tafalla, explica el mateix sacerdot, foren assassinats en un mateix dia cinquanta persones; 101 infants es convertiren en orfes. (Continua llegint trossos de llibre esmentat, amb narracions esferidores.) Es matava a les carreteres de Navarra i es detenien els transients perquè presenciesin l'espectacle. Cada nit sortia del fort el "colpe fantasma" per a cometre cinc o sis assassinats i abans donaven els cadàvers al camp. En un poble alavès vivia un matrimoni jove. Al marit, davant la seva dona, després de fer-li posar els braços en forma de creu i d'obligar-lo a cridar "Visca Crist Rei, li amputaren els braços a cops de baloneta, remanent-lo a trets. Aquest és el crim orgànic, nitzat que es rabeja àdhuc amb els sacerdots del deu en nom del qual hom mata. D'aquests crims en són responsables els homes que dirigeixen el moviment d'aquell camp. Al nostre país alguna cosa estranya que quan el Govern es veia desproveït dels seus òrgans de poder succeïssin alguns excessos?

Però davant aquesta ferocitat oferim nosaltres la nostra generositat. En podem donar idees tres ministres de la Junta de Burgos, que fins pocs dies abans d'ésser elevats al seu càrrec, es trobaven a la nostra banda; una empresonada i a la nostra banda; i la trinxera de la Joventut de València. Algú pensarà que hem estat massa elements.

Estem escrivint una història molt dramàtica. No sabem si serà el començament d'una hecatombe europea, o una guerra, com els volen, lo cal. (Aplaudiments.) Les masses es reorganitzen i els seus dirigents es agafen. Parlo, que començ, únicament de les meves èpoques de governant, del passat. Nosaltres no hem demanat res de franco, perquè cal fer com, que ningú no ens ha regalat res. (Molta aplaudiments.) No demanem res de franco; únicament reclamem el nostre dret, el dret d'una República legalment constituïda. (Aplaudiments.)

La no intervenció

Vaig a continuar exposant-vos el meu dret de socialista i d'espanyol. S'ha cercat el pretext del nostre extremisme, i jo he de dir que quan

s'aprovà la "no intervenció", no hi havia al Govern ni anarquistes, ni comunistes, ni socialistes, i si tan sols republicans. (Aplaudiments.) Que a aquestes dirigències internacionals els esperava fins on poguessin anar les masses que reaccionaven contra una sublevació militar? Això és probable; aduec segur.

Anglaterra fou, indubtablement, la mare de la "no intervenció"

i en procedir així el Govern anglès s'ha reduït a la defensa del capitalisme de les seves grans famílies? Ja no hi ha grans britànics. Els casos d'Espanya i de Txecoslovàquia són bessons. On és l'Anglaterra que no consentia danys als seus interessos ni en la vida dels seus súbdits? Heus-ho ací: els vaixells anglesos, amb el seu pavelló, enfonsats pels avions alemanys i italians. Quants de mariners britànics no han trobat la mort per haver desaparegut aquell orgull!

Internacionalment hem sofert tots els ultratges...

No hem demanat res de franco, ni de ningú. Internacionalment, hem sofert tots els ultratges. A la història no es troben precedents, fora en les accions colonials contra salvatges. Hem estat víctimes de totes les vexacions. No és el pitjor el reconeixement de Franco per part d'alguns països, quan no era altra cosa que un Comitè sublevat. Ni les agressions constants als nostres vaixells i als nostres ports pels avions i submarins estrangers. Ni aquella abominable agressió de l'esquadra alemanya contra Almeria, tot el silenci criminal de la resta del món. No recordeu-vos d'aquestes esmentat, exigit i inexistència dret d'asil. Fou emparant-se en ell que les ambaixades es convertiren centres d'espionatge, i que no satisfets amb l'extensió dels seus locals, n'escollien d'altres propers o llunyans de les residències oficials per a hostatjar-hi tradidors i desertors; locals on es celebraven veritables i escandalosos banquets, mentre el poble madrileny es moria de fam. (Sensació.) La gran virtut de la diplomàcia és no assabentar-se o no voler assabentar-se de les coses. En aquestes Ambaixades o Legacions s'han falsificat passaports, s'han fet grans negocis, i des dels seus locals han sortit militars tradidors per a passar la frontera i ajuntar-se a l'exèrcit facciós. On és, a l'exterior, la correspondència a aquestes gaudis comportament nostre?

El perill d'una guerra general

Europa està en tensió. Han pres el nostre país com a camp experimental. El que fan al terreny envaït és a la vista de tothom. França segueix lligada a Anglaterra. Aquest país fa veure que no es dona compte del perill que enclopi per a ella una línia fronterera enemiga des de Balcans a Narbona. No obstant, jo tinc per cert que a França les autoritats militars veïen el perill des del començament. Una d'elles, per cert, digué al principi de la nostra guerra, que a França li convenia més regalar cinc-cents avions a Espanya que no haver de fortificar els Pirineus.

I nosaltres el que demanàvem — ho repetíeu — era a canvi del nostre or i en el del nostre dret! A més, en el Tractat comercial amb França estava estipulada la nostra obligació de comprar-li el nostre armament.

Ultratge damunt ultratge, agressió darrera agressió, dany sobre dany; així hem caminat, sols gràcies a l'Exèrcit del Poble, a l'Exèrcit Popular, i solament a ell es deu que puguem reaccionar, que puguem arribar a reconstruir les multituds d'altres països, però que lentament, que a poc a poc, mentre es consuma la seva trinxera de la Joventut a Espanya... (Grans aplaudiments.)

S'assagen sobre la nostra carn

Acabareu l'assag de la guerra europea, realitzant Alemanya i Itàlia les seves proves, solament en la nostra carn (humors). Ja ho pagarem, diu un comentarista. Que ho paguin, si però que ho paguin aviat! L'experiència s'està fent amb la mort d'espanyols, amb el desgastament d'Espanya, amb la destrucció d'Espanya; amb la Mediterrània convertida en un llac al servei d'Itàlia. Galdós assaïa! Però els més interessats en treure llicons es posen una bona: la de la por, sense adonar-se que amb ella precisament encenen la gran foguera.

Si ens dominiessin, que no ens dominaran, a la nostra terra Itàlia i Alemanya trobarien un gran emplaçament per a les seves accions contra França i Anglaterra. Aleshores els espanyols estarien dominats. Aquells pobles tal vegada ens demanarien la nostra submissió. Únicament els podríem manifestar el nostre menyspreu. Com hauríem pogut oblidar que havíem estat assassinats i assassinats per ells mateixos?

Acabaré aviat, perquè estic pendent del rellotge. M'ocuparé ara de la ruïna d'Espanya. En la seva nota de resposta al Comitè, Franco diu que assegura la independència del territori nacional. Amb Barcelona, Madrid i València sempre a poder del Govern, Franco no ha disposat mai de diners

amb què poder sostenir la guerra. Amb el euro, les mines i l'oli no hi ha prou. Però si no hi ha diners, hi ha hipòteques. Escolten, referent a aquesta qüestió, el que diu recentment un economista alemany. Parla de les exportacions que realitza Franco. L'augment de l'exportació — diu — ha permès d'obtenir divises per a cobrir els crèdits per a subministrament de material de guerra. Una vegada acabada la guerra — continua dient — es podran conèixer amb tota la seva amplitud els crèdits atorgats. Mentrestant el benefici de les exportacions — resumeix en el seu judici — cal dedicar-lo al servei dels interessos germànics.

Franco fa la guerra a favor de crèdits estrangers. Es per això que tinc la seguretat que de molt abans que es produís la sublevació, s'havia estat minant i sol el poble espanyol, pels espoliadors, per a produir, en definitiva, la gran lopada. S'havia preparat el terreny de molt de temps enrera. Potser ara, des de l'exterior, algú més que no pas ells es congratula del nostre afebliment, car, digui el que vulgui Franco, si hi ha crèdits estrangers, hi ha hipòteques.

Vulla que aquest capítol hagués estat la pedra angular del meu discurs, i ha estat reduït a un lloc secundari. Us vull dir que aquest capítol hagués estat la pedra angular del meu discurs, i ha estat reduït a un lloc secundari. Us vull dir que aquest capítol hagués estat la pedra angular del meu discurs, i ha estat reduït a un lloc secundari. Us vull dir que aquest capítol hagués estat la pedra angular del meu discurs, i ha estat reduït a un lloc secundari.

El nostre esdevenidor

Perquè puguem donar-vos compte de la nostra ruïna, esguardar al vostre volt: veureu edificis destruïts, la riquesa agrícola trepitjada i extingida, les vies de comunicació desfetes; tot arruïnat, empobrit, anihilat. Aquesta és l'obra a què hem de fer front, i jo dic des d'ací, que com que no hem de consentir que Espanya se'n mori, caldrà la situació a Palestina.

La premsa italiana descobreix el joc

Roma, 29. — Els diaris italians comenten amb molt d'interès els darrers esdeveniments de Palestina, i posen de relleu el manifest publicat pel "Comitè revolucionari" i adreçat al poble àrab.

UN ESTAT JEU ENTRE POLONIA I ROMANIA?

Londres, 29. — S'opona el corresponent a Varsòvia del "Sunday Chronicle", els cercles polítics txecoslovacs i romanesos preparen un projecte per al de crear a la frontera polono-romanesa un Estat jueu independent de 80.000 quilòmetres quadrats, és a dir, dues vegades més gran que Palestina, en el qual podran viure cinc milions de jueus. — Agència Espanya.

UNA ANECDOTA DE BERNARD SHAW

Ja és sabut que una de les principals fonts de riquesa d'Àustria en aquests darrers anys era el turisme. A Europa i Amèrica hi ha encara un percentatge elevat d'esperits romàntics que se senten atrets pels valors de Strauss i el Danubí. D'ençà de l'Anschluss aquest corrent turístic s'ha vist molt minuat perquè els turistes — i si són romàntics encara més — no són gaire partidaris dels mètodes emprats per Hitler.

A propòsit de la disminució de turistes a Àustria, l'humorista anglès Georges Bernard Shaw conta l'anecdota següent:

"A Àustria, l'Anschluss ha forçat als turistes estrangers. Així a les estacions d'estació més renomades ha estat substituït el mot d'ordre: "Un poble, un Reich, un Führer", per aquests altres: "Un Reich, un Führer, un banysista".

"Lluitem per la llibertat, Catalunya i Espanya"

enters, en la seva variable tradició; posem per damunt de tots els problemes els problemes de llibertat; perquè en l'acaba la llibertat s'acaba tot" (paraules del President Companys). — En recordem aquestes paraules i observem que és al front on tota aquesta idealitat es defensen, aportem-hi, doncs, tots els nostres esforços: tots els nostres sacrificis, i per això hem creat la subscripció pro ofrena al combatent, que tenim oberta a les nostres ofenes de la Rambla de Catalunya, 84, principal.

La llibertat, Catalunya i Espanya

enters, en la seva variable tradició; posem per damunt de tots els problemes els problemes de llibertat; perquè en l'acaba la llibertat s'acaba tot" (paraules del President Companys). — En recordem aquestes paraules i observem que és al front on tota aquesta idealitat es defensen, aportem-hi, doncs, tots els nostres esforços: tots els nostres sacrificis, i per això hem creat la subscripció pro ofrena al combatent, que tenim oberta a les nostres ofenes de la Rambla de Catalunya, 84, principal.

La llibertat, Catalunya i Espanya

enters, en la seva variable tradició; posem per damunt de tots els problemes els problemes de llibertat; perquè en l'acaba la llibertat s'acaba tot" (paraules del President Companys). — En recordem aquestes paraules i observem que és al front on tota aquesta idealitat es defensen, aportem-hi, doncs, tots els nostres esforços: tots els nostres sacrificis, i per això hem creat la subscripció pro ofrena al combatent, que tenim oberta a les nostres ofenes de la Rambla de Catalunya, 84, principal.

La llibertat, Catalunya i Espanya

enters, en la seva variable tradició; posem per damunt de tots els problemes els problemes de llibertat; perquè en l'acaba la llibertat s'acaba tot" (paraules del President Companys). — En recordem aquestes paraules i observem que és al front on tota aquesta idealitat es defensen, aportem-hi, doncs, tots els nostres esforços: tots els nostres sacrificis, i per això hem creat la subscripció pro ofrena al combatent, que tenim oberta a les nostres ofenes de la Rambla de Catalunya, 84, principal.

Els països totalitaris no fan més que provocar les nacions democràtiques amb llurs intemperàncies. La darrera d'aquestes ha estat l'expulsió dels francesos que vivien a Isola

LA PUBLICITAT

La gesta del "José Luis Díez" ha causat sensació als mitjans navals estrangers. Ha demostrat la impossibilitat d'un bloqueig del pas de Gibraltar exercit pels rebels

LA QÜESTIO DE TXECOSLOVAQUIA

L'ambaixador anglès a Berlín ha estat cridat urgentment a Londres

El Führer ha anat amb vuit generals a Kehl, a la frontera francesa

Es parla d'un missatge personal de Chamberlain a Hitler

Londres, 29. (Per telèfon.) — No pot fer-se molta distinció del que diuen els diaris de Londres avui. Unànime, revelen tota la profunda preocupació pel problema de Txecoslovàquia. Ahir a la nit arribà precipitadament en avió l'ambaixador anglès a Berlín cridat pel Govern anglès per tal de fer una reunió sobre la situació a Alemanya. Avui tindrà lloc una reunió amb els ministres que hi ha disponibles a Londres, puix molts d'ells estan de vacances. Assistirà a la reunió, a part del president Mr. Chamberlain i el ministre d'Affers Estrangers Halifax, els ministres de la Guerra, Marjua, Aire i Defensa Interior, i a més el de Treball. La gravissim de la darrera experiència sobre les propostions del senyor Hodza, president del Consell de Ministres de Txecoslovàquia. Si aquestes propostions són acceptades hi ha encara esperances de pau, però la situació arribarà a agreujar-se seriosament si els alemanys no les accepten. Tot l'esforç d'Anglaterra en aquests moments és sobre Hitler, assenyalant la responsabilitat que resta a les seves mans, donant-li a entendre que, en cas d'una guerra, Anglaterra es veuria obligada a intervenir-hi. En la possibilitat, doncs, que Hitler a darrera hora reflexioni i eviti una catàstrofe, aquesta pau arribarà a ésser segura. La preocupació de sempre, principalment aquesta setmana i la pròxima, és el dil·lus de la setmana entrant comença el Gran Consell del Partit Nazi a Nuremberg, que durarà fins al dia 12 de setembre. És, doncs, durant aquestes quinze dies que la pau d'Europa esdrà més en perill.

París, 29. (Per telèfon.) — El problema txecoslovac seguix ocupant l'atenció dels comentaris de política estrangera de la Premsa parisenca. Tots els comentaris remarquen avui d'una manera especial l'aprovació del discurs de sir John Simon feta pel secretari d'Affers americà Cordell Hull en les seves declaracions als periodistes. Si bé les declaracions de Cordell Hull han estat declarades per la més gran prudència, com és costum dels americans, els punts de vista angles i americà han estat completament confirmats i el front únic de la democràcia s'ha reafirmat d'una manera més forta sobre l'amença que representa Alemanya. Els comentaris polítics parlen també del discurs pronunciat darrerament per Winston Churchill, considerant-lo també com molt remarcable per la posició adoptada. Churchill no forma part del Gabinet britànic; per això pot expressar d'una forma més directa el seu pensament, i s'ha mostrat totalment d'acord amb el Govern. I com que els partits liberal i conservador no estan en desacord amb el Govern sinó en la seva política respecte als Estats totalitaris, cal creure que la posició manifestada pels senyors John Simon i Winston Churchill és la de l'Anglaterra tota sencera.

No cal pas dir que a Alemanya no poden pas tenir la cap dubte, com segurament no en tenen des del moment que la Premsa alemanya protesta amb tota la seva força contra Anglaterra. Els discursos de John Simon i de Churchill han produït a Alemanya una gran impressió. Els dirigents del III Reich no podran elegir l'acció europea, i, fent una frase del corresponent a Berlín de "Le Figaro", que diu que la posició adoptada pels Guberns britànic i americà amb els darrers discursos ha fet un bloc davant l'Europa Central, "han fet a Berlín l'efecte d'una duxa freda".

LA PREMSA ANGLESA
Londres, 29. — El primer ministre Chamberlain, interromp novament les vacances per a reunir demà, diuen, un Consell de Gabinet extraordinari. Sir Neville Henderson, ambaixador a Berlín ha estat cridat amb urgència a Londres per a informar al Govern sobre la situació actual. Henderson, que ja ha arribat a Londres, s'entrevistarà amb el ministre d'Affers Estrangers. Aquestes reunions indiquen que el Govern anglès considera molt seriosa la situació a Txecoslovàquia.

A Praga, la setmana que comença avui, serà molt important. La crida a Londres de l'ambaixador anglès a Berlín ha fet circular el rumor de que el Govern anglès, després de conèixer les informacions del seu representant a Berlín, farà una gestió prop del Govern alemany a propòsit del problema txecoslovac. L'ambaixador anglès a Berlín ha pogut examinar la reacció alemanya després del discurs de sir John Simon, discurs aplegat pel de Churchill, i que la premsa alemanya ha criticat, opinant que els dos discursos d'ambdós homes d'Estat conservadors venen a atiar la resistència txecoslovaca.

La premsa conservadora anglesa tracta de disminuir la impressió desfavorable produïda a Alemanya pels discursos de Simon i de Churchill, dient que els comentaris que s'han fet a l'estranger al discurs de Simon són interpretacions errònies. El "Times" diu que Simon reafirmà les declaracions del primer ministre, sense disminuir ni afegir res, i que les interpretacions d'alguns cercles francesos i alemanys no són justificades. El Govern anglès opina que la seva tasca és conciliar i creu que podrà arribar a una solució pacífica. El "Times" afegix que el Govern txecoslovac haurà

de fer concessions, però que aquestes no poden ésser unilaterals. L'oficiós "Daily Telegraph" diu també que el discurs de Simon ha estat mal interpretat. L'interès anglès en el conflicte de Txecoslovàquia és el d'un país que vol eliminar una amenaça contra la pau a Europa central. El "Jabinec" està d'acord amb la situació. La finalitat principal de totes les consultes polítiques i diplomàtiques en aquest moment és el saber quina serà l'actitud de Hitler, del qual depèn la pau. Anglaterra vol que disminueixi l'actitud d'Europa central, però el discurs de sir John Simon reafirma la divergència de Chamberlain segons la qual Anglaterra no pot desinteressar-se si s'intenta arranjat la qüestió txecoslovaca per la força.

El liberal "News Chronicle" diu que la declaració anglesa ha estat compresa a totes les capitals, especialment en aquelles on ha estat rebuda amb aplaudiment. Això representa un èxit per a la pau. Només els partidaris de la guerra poden dir que si Anglaterra vol lluitar no ho fa solament per a defensar la pau. Si els totalitaris creien en un triomf ràpid sense trobar cap obstacle ni la intervenció d'altres potències, s'haurien equivocats. Així estaran menys disposats a llançar-es a una aventura. "Dissonantment" — afegeix el periòdic liberal —, Alemanya no demostra voler contribuir a la solució pacífica del problema txecoslovac.

També el laborista "Daily Herald", a pesar de dir que el discurs de Simon podia haver estat més clar, escriu que el to greu del discurs demostra l'actitud de la situació europea. No hi ha cap raó per dir que la guerra és inevitable, però hi ha raons per a dir que ara és menys possible. Els problemes que avui examinaran els homes d'Estat europeus són difícils, però poden tenir una solució. La guerra no resol·liria res. Si aquesta es produïx seria provocada per un petit grup d'homes. El discurs de Lanark podria haver estat més precís, però ha estat ben comprès a l'estranger.

Un altre periòdic conservador, el "Daily Express", pregunta si Alemanya provocarà la guerra a Europa. "Aquesta és la pregunta" — diu — que es fa cada ciutadà, demanant una resposta. La resposta depèn d'Alemanya i solament d'Alemanya. El periòdic creu que la pau triomfarà finalment. "La nostra opinió es basa en el fet que Alemanya no està preparada per a la guerra i les matèries primeres de que disposa no són suficients per a una guerra llarga. Tampoc els queviures que té Alemanya són suficients per a les necessitats d'un poble". Rússia i França s'han compromès a ajudar Txecoslovàquia si hi ha una agressió no provocada per part d'Alemanya. En fi, als cercles oficials anglesos hom considera que aquest setmana serà molt interessant per a la situació a Txecoslovàquia i a Europa; però hom creu encara que una pressió anglesa a Berlín i a Praga pot aconseguir una solució que permeti a Hitler presentar-se al Congrés de Nuremberg amb un èxit en la qüestió de les mil·lories alemanyes; al mateix temps que permeti a l'Estat txecoslovac mantenir la seva unitat constitucional. — Agència Espanya.

LA PREMSA FRANCESA
París, 29. — El discurs de sir John Simon és acollit favorablement per la unanimitat de la Premsa.

"L'Epogue" escriu: "El discurs és ensenya molt i poc. Molt, perquè sabem molt bé que aquesta declaració equival a un compromís, i que Anglaterra no seria un país inerte i passiu en un conflicte en què estés en joc la vida de França; és poc perquè des del 24 de març la situació ha evolucionat: el perill ha augmentat. Un advertiment més categòric hauria estat, no hi ha dubte, més adaptat a les circumstàncies, millor comprès per la gent de Berlín."

"Le Populaire" diu: "Ningú no pot equivocar-se sobre el sentit d'aquestes declaracions; ningú no pot tenir dubtes sobre l'actitud que adoptarà Anglaterra en el cas que la situació s'agreuï. D'aquesta manera el Govern britànic serveix la causa de la pau." — Fabra.

A BERLÍN ESTAN DESOLATS
Creien que Mr. Simon seria més comprensiu

Berlín, 29. — En els cercles autoritzats alemanys no es manifesta molta satisfacció pel discurs pronunciat a Lanark per sir John Simon. No es dissimula que esperaven "quelcom més" en les actuals circumstàncies: més "compromís" per a les necessitats vitals d'Alemanya.

La declaració del senyor Simon sobre les dificultats de localitzar un conflicte eventual entre Txecoslovàquia i "una altra potència" és considerada extraordinàriament lamentable a Berlín. — Fabra.

LA IMPRESSIO A ITALIA
Roma, 29. — Les declaracions de sir John Simon no han donat cap aclariment a les incògnites del problema txecoslovac — afirma Virgini Gayda en el "Giornale d'Italia" —, ya que no aporten cap nou element d'apreciació i confirmen de nou, simplement, la declaració feta sobre el mateix assumpte pel senyor Chamberlain el 24 de març.

El mateix que aquestes declaracions, les de sir John Simon ens semblen concretament intel·ligibles en tota llur extensió.

Pel contrari, Gayda posa de relleu amb satisfacció el /os del discurs en el qual John Simon declara que Anglaterra no ha de negar necessàriament la seva amistat a aquells països el sistema de govern dels quals és radicalment diferent; al seu i recorda que Mussolini declarà que les diversitats de règim no poden dividir Europa. — Fabra.

A PRAGA HA CALMAT INQUIETUDS
Praga, 29. — El discurs de sir John Simon ha produït una impressió d'apacigament a Praga, per la seva claredat i fermesa. En els cercles polítics es creu que el Govern anglès ha demostrat amb aquest discurs que pensa continuar els seus esforços a favor de la pau.

L'opinió aprova plenament el judici emès pel senyor Simon sobre la personalitat del senyor Runciman. — Fabra.

L'aniversari del Pacte Briand-Kellogg
CORDELL HULL RECORDA EL SOLEMNE JURAMENT DE LES NACIONS FIRMANTS

Posar la guerra fora de la llei

Washington, 29. — En un discurs que ha pronunciat per ràdio el secretari d'Estat senyor Cordell Hull, amb motiu del desè aniversari de la signatura del pacte Briand-Kellogg, ha recordat a les nacions signants d'aquest "solemne promesa": posar la guerra fora de la llei.

"Els Guberns i els pobles — ha afegit — no tenen el dret de declarar de preocupar-se de llurs obligacions i responsabilitats, ja que de complir o no complir les promeses de feia deu anys en depèn la protecció de tot allò que té valor, tant en la vida de cada individu com en la de cada nació." — Fabra.

goclocacions de Praga correspondrà al Govern de decidir si la gravetat de la situació exigeix "un veritable advertiment", però és molt probable que els ministres anglesos no el facin, en aquest cas, des d'una tribuna pública. — Fabra.

HITLER VA A VEURE LES FORTIFICACIONS DE LA FRONTERA AMB HOLANDA
Berlín, 29. — Hitler sortí ahir a la nit de Berlín cap al nord-oest d'Alemanya, a fi de visitar les unitats en unió amb les obres de fortificació militar.

En els cercles polítics de Berlín es relaciona aquest viatge amb les informacions rebudes, segons les quals es porten a cap grans obres de fortificació a la frontera d'Holanda. — Fabra.

LA CAMPANYA NAZI D'INSUNDIS I EXCITACIONS A LA VIOLENCIA
Praga, 29. — De la mateixa manera que al seu temps la invasió alemanya d'Austria fou preparada per la Premsa del Reich i per la ràdio alemanya, que afirmaven que Austria estava a punt de veure's "bolxevitzada", ara s'intenta una maniobra semblant contra Txecoslovàquia.

Aquesta campanya d'infundits pre-tuix tal impressió que nombrosos txecs residents a Alemanya telefonen constantment aquests dies a Praga per tal d'assabentar-se si és veritat, efectivament, que ha esclatat a la capital una "revolució bolxevista".

Per altra banda, com que fins ara, gràcies a la prudència observada per la policia txeca, les violentes provocacions dels nazis de Henlein no han aconseguit obtenir els resultats que esperaven, és a dir, aldarullis sanguinants que donessin a Alemanya el pretext que cerca per tal d'intervenir, el partit de Henlein ha adreçat als seus membres una crida convidant-los a fer ús de la "legítima defensa". — Agència Espanya.

LORD RUNCIMAN S'ENTREVISTA AMB S. M. HENLEIN
Praga, 29. — Al domicili del príncep Hohenlohe, en el castell de Rothenhaus,

tingué lloc la segona entrevista de Henlein amb lord Runciman.

Com ja se sap, lord i lady Runciman, acompanyats d'Ashton Gwatkin i Peto, són hostes del castell Tiplice Sanov, propietat del príncep Clary Aldringen, de fa uns quants dies. Ahir al matí es traslladaren a Eichwald per tal d'assistir a una partida de caça als voltants del castell del príncep Aldringen. Al migdia ja estaven de tornada.

Després de l'esmorzar lord Runciman rebé l'alcalde henleinista de Tiplice Sanov i després l'industrial alemany Frederik Schist.

A les tres de la tarda el senyor Ashton Gwatkin es traslladà a Rothenhaus, a casa del príncep Hohenlohe, on havien arribat al matí Henlein i Kundi; i prosseguiren llur excursió pel nord de Bohèmia. Ambdós polítics esmorzaren al castell.

Després de l'esmorzar, el führer dels sudetes visità la localitat de Neuhaus, i més tard tornà a Rothenhaus.

A les cinc de la tarda, Runciman, acompanyat de Peto, arribava a Tiplice Sanov, i immediatament començà la conferència entre Henlein i lord Runciman, els quals eren acompanyats de Kundi, Ashton Gwatkin i Peto. — Fabra.

Un altre incident a la frontera

UN HENLEINISTA TASTA EL PLOM NAZI

Praga, 29. — L'Agència C. T. K. anuncia que a la frontera alemanya ha tingut lloc un nou incident. Un ciutadà txecoslovac de nacionalitat alemanya anomenat Seifert, ha franquejat la frontera prop de Hory Svati Kateřiny. Ja en territori alemany ha estat detingut per un agent de l'Administració de Finances, al qual ha ensenyat el seu passaport. Requerit per aquest agent, ha exhibit el seu carnet de membre del partit de Henlein. Ha declarat que duia amb ell unes quantes cigarretes, i l'empleat del fisc li ha dit que havia de pagar una penya de 200 marcs; però mentre era portat a l'oficina de la Duana Seifert s'ha fet escapolir, ha tornat a passar la frontera i ha entrat de nou a Txecoslovàquia.

Seifert ha arribat a Hory Svati Kateřiny de l'esquena, ja que en fugir l'agent alemany li disparà el seu revòlver diverses vegades. — Fabra.

LA SITUACIÓ POLÍTICA A FRANÇA

La delegació d'Esquerres arriba a un acord sobre la posició del Govern

Comença una setmana de gran importància política

París, 29. — La delegació d'esquerres arriba a la matindada d'ahir a un acord susceptible d'eliminar el malesstar polític que ha persistit durant tota la setmana passada al voltant del discurs del senyor Daladier i de la reorganització ministerial provocada per aquest.

Henry de Kerillis, home de dreta, reaccionari, franquista, etc., etc., ha publicat a "L'Epogue" el següent article que pinta al viu la situació castròfica de les finances italianes. Heus ací el que diu:

Tots els observadors qualificats per a opinar sobre la situació financera italiana estan conformes a reconèixer-la com a absolutament catastròfica.

Itàlia, pobre, molt pobre, desprovista de matèries primeres i de riqueses naturals, tenint per única fortuna la sobrietat lleugeresa del seu poble, es doblega sota el pes de càrregues aplaudoroses.

La conquesta d'Etiòpia solament havia costat 31.000 milions de lires a finals de l'any 1937; 31.000 milions absorbits en les operacions militars i en les primeres despeses d'instal·lació, o sia, fora de tota col·locació productiva. Respecte a la campanya d'Espanya, el secret està ben guardat. Però un petit suís d'alta qualitat la taxava, a finals de juliol del 1938, en uns 15.000 milions de lires; per altra part, els justos pressupostos pròpiament dits són impossibles de calcular. Però el Govern reconeix un dèficit de 20.000 milions de lires en els darrers exercicis. No parlem de les despeses extra-pressupostàries. Aquestes són veritablement astronòmiques i només s'exerceixen en llur majoria, per al prestigi i la salvació del règim. El deute públic, era en 1929 de 80.000 milions de lires, pujava a 155.000 milions el mes d'abril del 1935. Quina xifra assolirà avui?

El règim tracta d'aferrar-se al poder, pel quau relinxa, recorrent als procediments més durs i als expedients més perillosos. Els impostos que corresponen al particular representen una càrrega del 20 al 25 per 100 més elevada que a França. L'impost sobre el capital se sobreposa a l'impost sobre la renda. Tots els propietaris de béns immobles han estat obligats a subscure un "crèdit" per la vigésima part del seu valor. Totes les societats per accions han hagut de lluir un "impost excepcional" del 10 per 100 sobre el seu capital social i les seves reserves. L'or i els valors estrangers han estat requisats; llurs possessors han rebut en canvi títols de l'Estat; els ocultadors han estat castigats amb confiscacions, multes, empresonaments i, en cas necessari, deportacions a les illes.

Quant a les reserves en or del Banc d'Itàlia s'han volatilitzats. En 1927 ascendien a 12.500 milions d'or. En 1934 havien ja baixat a 6.240 milions. El febrer del 1937 no en quedaven més que 4.021 milions en lires devaluades. Al cap d'un any de campanya a Espanya, ningú no s'atreveix a indicar una xifra.

Nosaltres no donem aquestes indicacions i aquesta detallada nomenclatura d'exposar a la llum del dia les dificultats financeres amb què toquen els nostres veïns dels Alps, els quals, a més, no estan situats en pitjor posició que els nostres veïns del Rin. Però ens permetem treure determinades conclusions:

Primera. Els règims de dictadura estan mal qualificats per a donar lloc a una bona gestió financera als règims democràtics. Si la democràcia francesa s'ha deixat endur pels pitjors impulsos, i no mereix ésser posada com a exemple, Anglaterra ha demostrat de quin ressorgiment era capaç un país lliure que té coneixements del perill.

Segona. La nerviositat i certs actes desconsiderats del Govern de Roma troben, segurament la seva explicació en les seves extraordinàries dificultats.

Tancant la frontera als turistes italians que anaven a França, és possible que Mussolini hagi volgut prohibir-los de comparar les condicions de vida d'ambdós països, però és probable encara que hagi volgut evitar una hemorràgia de divises, per molt feble que fos.

Tercera. Ha passat moltes vegades, en la història que països plètics de riqueses i insaciables, es llancen a guerres de conquesta i aventurers. Però ha esdevingut amb més freqüència encara que països arruïnats, famolencs, no hagin vist en la guerra més que una ocasió per a saquejar els pobles rics i una possibilitat d'escapar al seu destí.

PAGADORIA SECUNDARIA DE L'EXERCIT DE TERRA

SUBPAGADORIA DE BARCELONA

Es posa a coneixement de tots els dret-haents d'aquesta Subpagadoria que els pagaments d'havers de desàpurguts, morts i inútils de guerra, que s'efectuen en aquestes ofícines quedant suspesos a partir d'arui, dimarts, da 30, per poder així procedir a la liquidació de comptes del present mes d'agost.

Terminaran, per tant, els pagaments el dia 29, per reprendre's el proper dijous, dia 1 de setembre, segons relació que a continuació es detalla:

COM S'ESCAPEN DOS VOLUNTARIS SUISOS PRESONERS DE FRANCO

París, 29. — Amb el vaixell francès "Djebel Aures" han arribat a Marsella, procedents d'Oran, dos voluntaris de nacionalitat suïssa de l'Exèrcit republicà, que foren capturats pels facciosos el 2 d'agost i tancats en un camp de concentració proper a Tortosa. Aquests dos voluntaris, Lluís Obriga, de 30 anys, i Pau Butler, de 31, aconseguiren evadir-se després de vuit dies d'estar reclousos, i es feren a la mar en una petita barca, amb la qual, amb uns quants queviures, un pa, un pot de llei, un de carn i una mica d'aigua potable, i sense coneixements de navegació, navegaren vint-i-tres dies, fins que foren trobats per un vaixell francès que els recollí. Tots dos havien hagut de beure aigua del mar i tenien molta febre en ésser recollits. Han fet declaracions que proven llur entusiasme per la causa republicana i han manifestat el desig de tornar a Espanya. — Agència Espanya.

LA JUNTA LOCAL DE DEFENSA PASIVA DE BARCELONA

CIUDADANOS:

LA JUNTA LOCAL DE DEFENSA PASIVA DE BARCELONA TIENE SIEMPRE DISPUESTAS LAS AMBULANCIAS, BRIGADAS DE DESESCOMBRO Y DEMÁS ELEMENTOS DE SOCORRO INMEDIATO, PARA ACUDIR SEGUIDAMENTE A LOS LUGARES PERJUDICADOS POR LOS BOMBARDEOS AEREOS. ES PRECISO, NO OBTANTE, AVISAR URGENTEMENTE CON TODA EXACTITUD LOS LUGARES SINISTRADOS, Y ESTO DEBE HACERLO EL PRIMER CIUDADANO QUE SE ENTERE, DIRIGIÉNDOSE A LA JUNTA POR MEDIO DEL TELÉFONO 14.119.

La darrera situació de les finances italianes

"Ha passat amb freqüència que els pobles arruïnats i famolencs no han vist en la guerra més que una ocasió de saquejar els pobles rics i una possibilitat d'escapar al seu destí."

Henry de Kerillis, home de dreta, reaccionari, franquista, etc., etc., ha publicat a "L'Epogue" el següent article que pinta al viu la situació castròfica de les finances italianes. Heus ací el que diu:

Tots els observadors qualificats per a opinar sobre la situació financera italiana estan conformes a reconèixer-la com a absolutament catastròfica.

Itàlia, pobre, molt pobre, desprovista de matèries primeres i de riqueses naturals, tenint per única fortuna la sobrietat lleugeresa del seu poble, es doblega sota el pes de càrregues aplaudoroses.

La conquesta d'Etiòpia solament havia costat 31.000 milions de lires a finals de l'any 1937; 31.000 milions absorbits en les operacions militars i en les primeres despeses d'instal·lació, o sia, fora de tota col·locació productiva. Respecte a la campanya d'Espanya, el secret està ben guardat. Però un petit suís d'alta qualitat la taxava, a finals de juliol del 1938, en uns 15.000 milions de lires; per altra part, els justos pressupostos pròpiament dits són impossibles de calcular. Però el Govern reconeix un dèficit de 20.000 milions de lires en els darrers exercicis. No parlem de les despeses extra-pressupostàries. Aquestes són veritablement astronòmiques i només s'exerceixen en llur majoria, per al prestigi i la salvació del règim. El deute públic, era en 1929 de 80.000 milions de lires, pujava a 155.000 milions el mes d'abril del 1935. Quina xifra assolirà avui?

El règim tracta d'aferrar-se al poder, pel quau relinxa, recorrent als procediments més durs i als expedients més perillosos. Els impostos que corresponen al particular representen una càrrega del 20 al 25 per 100 més elevada que a França. L'impost sobre el capital se sobreposa a l'impost sobre la renda. Tots els propietaris de béns immobles han estat obligats a subscure un "crèdit" per la vigésima part del seu valor. Totes les societats per accions han hagut de lluir un "impost excepcional" del 10 per 100 sobre el seu capital social i les seves reserves. L'or i els valors estrangers han estat requisats; llurs possessors han rebut en canvi títols de l'Estat; els ocultadors han estat castigats amb confiscacions, multes, empresonaments i, en cas necessari, deportacions a les illes.

Quant a les reserves en or del Banc d'Itàlia s'han volatilitzats. En 1927 ascendien a 12.500 milions d'or. En 1934 havien ja baixat a 6.240 milions. El febrer del 1937 no en quedaven més que 4.021 milions en lires devaluades. Al cap d'un any de campanya a Espanya, ningú no s'atreveix a indicar una xifra.

Nosaltres no donem aquestes indicacions i aquesta detallada nomenclatura d'exposar a la llum del dia les dificultats financeres amb què toquen els nostres veïns dels Alps, els quals, a més, no estan situats en pitjor posició que els nostres veïns del Rin. Però ens permetem treure determinades conclusions:

Primera. Els règims de dictadura estan mal qualificats per a donar lloc a una bona gestió financera als règims democràtics. Si la democràcia francesa s'ha deixat endur pels pitjors impulsos, i no mereix ésser posada com a exemple, Anglaterra ha demostrat de quin ressorgiment era capaç un país lliure que té coneixements del perill.

Segona. La nerviositat i certs actes desconsiderats del Govern de Roma troben, segurament la seva explicació en les seves extraordinàries dificultats.

Tancant la frontera als turistes italians que anaven a França, és possible que Mussolini hagi volgut prohibir-los de comparar les condicions de vida d'ambdós països, però és probable encara que hagi volgut evitar una hemorràgia de divises, per molt feble que fos.

Tercera. Ha passat moltes vegades, en la història que països plètics de riqueses i insaciables, es llancen a guerres de conquesta i aventurers. Però ha esdevingut amb més freqüència encara que països arruïnats, famolencs, no hagin vist en la guerra més que una ocasió per a saquejar els pobles rics i una possibilitat d'escapar al seu destí.

PAGADORIA SECUNDARIA DE L'EXERCIT DE TERRA

SUBPAGADORIA DE BARCELONA

Es posa a coneixement de tots els dret-haents d'aquesta Subpagadoria que els pagaments d'havers de desàpurguts, morts i inútils de guerra, que s'efectuen en aquestes ofícines quedant suspesos a partir d'arui, dimarts, da 30, per poder així procedir a la liquidació de comptes del present mes d'agost.

Terminaran, per tant, els pagaments el dia 29, per reprendre's el proper dijous, dia 1 de setembre, segons relació que a continuació es detalla:

COM S'ESCAPEN DOS VOLUNTARIS SUISOS PRESONERS DE FRANCO

París, 29. — Amb el vaixell francès "Djebel Aures" han arribat a Marsella, procedents d'Oran, dos voluntaris de nacionalitat suïssa de l'Exèrcit republicà, que foren capturats pels facciosos el 2 d'agost i tancats en un camp de concentració proper a Tortosa. Aquests dos voluntaris, Lluís Obriga, de 30 anys, i Pau Butler, de 31, aconseguiren evadir-se després de vuit dies d'estar reclousos, i es feren a la mar en una petita barca, amb la qual, amb uns quants queviures, un pa, un pot de llei, un de carn i una mica d'aigua potable, i sense coneixements de navegació, navegaren vint-i-tres dies, fins que foren trobats per un vaixell francès que els recollí. Tots dos havien hagut de beure aigua del mar i tenien molta febre en ésser recollits. Han fet declaracions que proven llur entusiasme per la causa republicana i han manifestat el desig de tornar a Espanya. — Agència Espanya.

LA JUNTA LOCAL DE DEFENSA PASIVA DE BARCELONA

CIUDADANOS:

LA JUNTA LOCAL DE DEFENSA PASIVA DE BARCELONA TIENE SIEMPRE DISPUESTAS LAS AMBULANCIAS, BRIGADAS DE DESESCOMBRO Y DEMÁS ELEMENTOS DE SOCORRO INMEDIATO, PARA ACUDIR SEGUIDAMENTE A LOS LUGARES PERJUDICADOS POR LOS BOMBARDEOS AEREOS. ES PRECISO, NO OBTANTE, AVISAR URGENTEMENTE CON TODA EXACTITUD LOS LUGARES SINISTRADOS, Y ESTO DEBE HACERLO EL PRIMER CIUDADANO QUE SE ENTERE, DIRIGIÉNDOSE A LA JUNTA POR MEDIO DEL TELÉFONO 14.119.